

373). Partiernes ordførere: Dose, H. C. Andersen, Jørgen Otsen og Fr. Kristiansen. 2. beh. $19/1$ (L. sp. 387). 3. beh. $24/1$ (L. sp. 392). *Loven stadfæstet 27. januar 1950.* (Lovt. nr. 21).

De hidtil gældende regler om undervisning af døve børn fandtes i en lov af 1926 om døvstumme børns undervisning. Da lovens regler i tidens løb ikke havde vist sig fuldtud hensigtsmæssige, blev der i november 1939 nedsat en kommission til overvejelse af eventuelle ændringer i loven. Senere blev kommissionens område udvidet til også at omfatte døves og tunghøres forhold i almindelighed. Kommissionen, der under besættelsen havde måttet indstille sit arbejde, afgav den 8. februar 1949 en betænkning, som bl. a. indeholdt udkast til et lovforslag. Dette lovforslag blev fremsat i folketinget i rigsdagssamlingen 1948—49, men nåede ikke at blive færdigbehandlet inden samlingens slutning (årbog 1948—49, side 542). Det genfremstattes derfor i samlingen 1949—50, dog med enkelte ændringer, som der var opnået enighed om under sagens behandling i et folketingsudvalg.

Efter at være underkastet en kort l. behandling henvises lovforslaget påny til et udvalg, hvis arbejde med sagen resulterede i, at der opnåedes enighed om nogle yderligere ændringsforslag. Bl. a. foresloges det, at der sideordnet med *døvenævnet* skulle oprettes et *tunghørenævn*, at forældrene skulle have en større repræsentation i døvenævnet end oprindelig foreslået, at de tunghøre skulle have mulighed for at få oprettet efterskoler og kursus på lige vilkår med de døve, samt at der skulle kunne oprettes flere hørecentraler med tilhørende apparatsamlinger.

Efter at ændringsforslagene var vedtaget uden afstemning, gennemførtes lovforslaget med enstemmig tilslutning i begge ting.

Hvad loven går ud på, er i store træk følgende:

Hidtil var regelen den, at de døve og svært tunghøre børn i de to første skoleår blev undervist på instituttet i København. Derefter overflyttedes de uegentlig døve børn